

Ἐνοριακὴ

ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ
ΑΘΗΝΩΝ

Ἔτος ΣΤ΄
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2007
Ἄριθ. Φύλλου 65

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
01. Το Ευαγγέλιο είναι πάνω από τήν πολιτική (π. Β. Θ. Β.)	207
02. Οί νέοι ανακρίνουν τήν Ἐκκλησία (π. Πασχάλης Γρίβας)	212
03. Ἡ Νομοθεσία θέλει νά μὴν ἀνέκουν οἱ γυναῖκες στήν οἰκογένειά τους (Μαρίνα Βουγᾶ)	215
04. Τὸ βιβλίο τῆς ἱστορίας ἔφυγε... τὸ φυλλάδιο τῆς ὁμοφυλοφιλίας ἦρθε! (π. Β. Θ. Β.)	216
05. Αἰσιοδοξία ἀλλὰ καὶ προσδοκίες (π. Γεώργιος Χάας)	219
06. Οἱ λίθοι κρᾶζουν, οἱ ..."πιστοὶ" δυσπιστοῦν (Ν. Βολουδάκη)	221
07. Ὑβρίδια, ὕβρις Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου! (Κώστας Βουγᾶς)	222
08. Ἐνα ἐξάχρονο παιδί ἔχει περάσει τὸ ἕνα ἔτος τῆς ζωῆς του μπροστὰ στήν τηλεόραση! (Μ. Διαμαντῆ)	224
09. Καλοὶ Τρόποι (Δημ. Νεαπολίτης)	225
10. Ὁ Ἀμαζόνιος καίγεται!... (Ν. Β.)	227
11. Στρατηγὸς Μιχαὴλ Οἰκονομάκος	227
12. Ἐνοριακὲς θιδήσεις	228

ἐνοριακὴ **ΕΥΛΟΓΙΑ**

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ (Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν)
Ἀσκληπιοῦ 38 - Ἀθήνα- Τ.Κ. 106 80
Τηλέφωνο:2103612449 - Fax: 2103627037

www.agiosnikolaosasklipiou.gr

Ἐπεύθυνος Συντάξεως:

π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΤΕΥΧΟΥΣ:

Ζήση καὶ Ἐφη Χαρίση

Ἐπὲρ ἀναρρώσεως τῆς μητέρας τους

Εἰρήνης

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Νολύ συχνά ἀκοῦμε, κυρίως ἀπὸ τοὺς πολιτικούς καὶ τοὺς δημοσιογράφους, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν πρέπει νὰ ἀναμιγνύεται στὴν πολιτικὴ ἀλλὰ νὰ περιορίζεται στὰ τοῦ οἴκου Της. Αὐτούσια, μάλιστα, αὐτὴ τὴ φράση υἱοθέτησε πρόσφατα καὶ ἓνας ἱεράρχης τῆς Ἡπείρου, πράγμα τὸ ὁποῖο σημαίνει ὅτι καὶ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας ἔχουν παγιδευτεῖ στὴν περιεργὴ αὐτὴ λογικὴ, νομίζοντας ὅτι ἔτσι ἐκφράζουν τὴν ἀλήθεια καὶ προφυλάσσουν τὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν ἐκκοσμίκευσή Της!

* * *

Πρὶν ἐξετάσουμε ἂν ἀληθεύουν οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ δημοσιογράφοι στὸ θέμα αὐτό, εἶναι χρήσιμο καὶ ἀναγκαῖο νὰ διερευνήσουμε τὴ σκοπιμότητα πού ὑπαγορεύει τὸν ἰσχυρισμό τους ὅτι δὲν πρέπει τάχα νὰ ἀναμιγνύεται ἡ Ἐκκλησία στὴν πολιτικὴ. Δὲν θὰ κάνουμε φανταστικὲς, ἄδικες καὶ συκοφαντικὲς ὑποθέσεις εἰς βάρος τους, ἀλλὰ θὰ στηριχθοῦμε σὲ πραγματικὰ γεγονότα, πού μπορεῖ ὁ καθένας νὰ ἐπιβεβαιώσῃ.

Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀλήθεια ὅτι καὶ πολιτικοὶ καὶ δημοσιογράφοι κατηγοροῦν πλειστάκις, εὐκαίρως-ἀκαίρως, τὴν Ἐκκλησία ὅτι δὲν ἔκανε τίποτα κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἑπταετίας ἐναντίον τῆς δικτατορίας; **Γιατὶ τὴν κατηγοροῦν, ἀφοῦ πιστεύουν ὅτι δὲν πρέπει ἡ Ἐκκλησία νὰ πολιτεύεται;** Ἄν ἦσαν συνεπεῖς μὲ τὸ πιστεύω τους αὐτό, ἔπρεπε νὰ τὴν ἐπαινοῦν πού δὲν ἀνεμίχθη στὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς ἑπταετίας. Αὐτοί, ὅμως, ἔχουν τὸ σκοπό τους πού τὴν κατηγοροῦν καὶ γι' αὐτὸ πρὸς στιγμὴν κάνουν πὼς λησμονοῦν τὸ πιστεύω τους. Τὴν κατηγοροῦν γιατί θέλουν νὰ τὴν χρησιμοποιοῦν μόνο ὅταν αὐτοὶ κρίνουν ὅτι ἐξυπηρετεῖται τὸ πολιτικὸ τους παιχνίδι καὶ οἱ κομματικοὶ τους σχεδιασμοὶ καὶ ὄχι ὅποτε κρίνει ἡ Ἐκκλησία ὅτι πρέπει νὰ μιλήσῃ.

Βεβαίως ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀνεμίχθη καὶ κατὰ τὴν περίοδο τῆς δικτατορίας καὶ ἤλεγξε τοὺς δικτάτορες, ὅταν παρέβαιναν τὶς εὐαγγελικὲς ἐντολές, λόγω δὲ αὐτοῦ τοῦ ἐλέγχου ἐκθρονίσθηκε ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος, στὴ θέση τοῦ ὁποίου ἡ δικτατο-

ρία ἐγκατέστησε τὸν ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ, τὸν ὁποῖον διετήρησαν καὶ ὅλες οἱ κυβερνήσεις τῆς μεταπολίτευσης, γιὰ νὰ φανῆ περὶτρανα ὅτι οἱ πολιτικοὶ δὲν ἀνέχονται τοὺς κληρικοὺς πού ἔχουν λόγο ἀληθείας, γιὰτὶ ὁ λόγος αὐτὸς τοὺς χαλάει τὰ σχέδια καὶ δὲν μποροῦν νὰ παραπλανοῦν τοὺς ἀνθρώπους. Ἔτσι, δίνουν τὴ “ρετσινιά” τοῦ χουντικοῦ στὸν ἀρχιεπίσκοπο πού τοὺς ἀντιστέκεται καὶ ἀπονέμουν τὸν τίτλο τοῦ δημοκρατικοῦ σ’ αὐτὸν πού τοὺς κάνει τὰ χατήρια ἢ εἶναι ἀφωρότερος ἰχθύος, ἀδιαφορῶντας ἂν αὐτὸς ἐπεβλήθη ἀπὸ τοὺς δικτάτορες τῆς στυγνότερης περιόδου τῆς ἐπταετίας! **Οἱ πολιτικοὶ θέλουν νὰ ἐκφράζεται πολιτικὰ ἢ Ἐκκλησία μόνο σὲ θέματα τῆς ἐπιλογῆς καὶ τῆς ἐγκρίσεώς τους.** Θέλουν μιὰ Ἐκκλησία πού νὰ πιστεύη καὶ νὰ ἐνεργῆ σὰν τοὺς σταυρωτὰς τοῦ Χριστοῦ. Μιὰ Ἐκκλησία πού θὰ συντάσσεται μὲ τὸ «**οὐκ ἔχομεν Βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα!**», **γιὰτὶ μόνο μιὰ τέτοια Ἐκκλησία τοὺς ἀφήνει ἀσύδοτους νὰ συρρικνώνουν τὴν ἀλήθεια στὰ μέτρα τῶν σκοπιμοτήτων τους!**

Γιὰ νὰ συμπληρώσουμε τὴ διερεύνηση τῶν προθέσεων τῶν πολιτικῶν πρέπει νὰ διερωτηθοῦμε: Γιατί, ἄραγε, αὐτοὶ κόπτονται τόσο πολὺ, διαλαλῶντας σὲ ὅλους τοὺς τόνους ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναμιγνύεται ἡ Ἐκκλησία στὴν πολιτική; Αὐτὸ τὸ “πρέπει” ἀπὸ ποῦ πηγάζει; Ποιὸς τὸ ἀπαιτεῖ καὶ γιατί; Μήπως πηγάζει ἀπὸ τὸ γνήσιο ἐνδιαφέρον τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν δημοσιογράφων γιὰ τὴν διασφάλιση τῆς πνευματικότητος τῆς Ἐκκλησίας, πού κινδυνεύει τάχα ἀπὸ τὴν ἔλλειψη συνέσεως στοὺς κληρικοὺς; Ὅχι βέβαια! Κανεῖς μας δὲν εἶναι τόσο ἀφελῆς γιὰ νὰ πιστεύη τέτοια παραμῦθια. Ἐξ ἄλλου ἡ συστηματικὴ πολεμικὴ πού ὑφίσταται ἡ ὀρθόδοξη πίστη μας καὶ ἡ εὐσέβεια τοῦ λαοῦ μας ἀπὸ τίς λυσσαλέες ἐπιθέσεις καὶ τῶν δύο αὐτῶν παρατάξεων ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντιευαγγελικὴ νομοθεσία πού καθημερινὰ πληθαίνει στὸν τόπο μας δὲν ἀφήνουν περιθώρια καὶ στὸν ἀφελέστερο τῶν ἀνθρώπων νὰ παραμένη ἀφελῆς!

Τότε, γιατί ἡ ἐπιμονή τους; Ἀπλούστατα, **γιὰτὶ δὲν θέλουν νὰ ἀκούγεται ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας ἐπειδὴ γνωρίζουν πολὺ καλὰ τὴν τεράστια δύναμη τῆς Ἐκκλησίας!** Γνωρίζουν πὼς ὁ λαὸς ἐμπιστεύεται τοὺς ἱερεῖς του, γιὰτὶ οἱ κληρικοὶ ξυπνᾶμε τὸν λαὸ καὶ δὲν τὸν ἀφήνουμε νὰ πέφτη θῦμα τῶν παραπλανήσεων καὶ τῶν παγίδων, πού μὲ μαεστρία τοῦ στήνουν, μὲ στόχο νὰ ὑποκλέψουν τὴν ἔγκριση τῶν πολιτῶν γιὰ τὰ ἐκθεμελιωτικὰ σχέδιά τους, παρουσιάζοντας ἔντεχνα τίς ἐνέργειές τους αὐτές ὡς λαϊκὴ ἐπιταγή!

Σ' ένα πρόχειρο αντίλογό τους, με τόν όποιο επιχειροῦν νά εξηγήσουν τή μανία πού ἔχουν γιά νά βάλουν φίμωτρο στήν Ἐκκλησία, ισχυρίζονται πώς τάχα οί κληρικοί δέν ψηφίζονται καί γι' αὐτό δέν νομιμοποιοῦναι νά ἔχουν πολιτικό λόγο(!) Ὅμως, οὔτε οί δημοσιογράφοι ψηφίζονται καί παρά ταῦτα, ὄχι μόνο ἔχουν πολιτικό λόγο ἀλλά καί πολλές φορές ἔχουν τόσο καθοριστικό καί κοφτερό λόγο, πού ἐγκαλοῦν καί βάζουν σέ πολύ δύσκολη θέση ὑπουργούς καί πρωθυπουργούς! Οί δημοσιογράφοι, χωρίς νά ψηφίζονται, ἔχουν κατορθώσει νά θεωροῦνται ἀπό ὄλους ὡς τετάρτη ἐξουσία(!), ἐνῶ κατ' οὐσίαν εἶναι ἡ πρώτη καί σχεδόν μοναδική ἐξουσία, ἀφοῦ καταστήσαμε νά μὴν μπορούμε οὔτε “κίχ” νά κάνουμε χωρίς τήν ἔγκριση τῶν δημοσιογράφων!

Ὅμως εἰς πείσμα τῶν ἀντιφρονούντων, οί κληρικοί ψηφίζονται ἀπό τὸ λαὸ καί μάλιστα, ὅπως ἔλεγε ὁ μακαριστὸς π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος, δέν ψηφίζονται ἀναγκαστικά (ὅπως στὰ προκαθορισμένα ψηφοδέλτια, πού ἐκφράζουν τὸν κομματάρχη πού συμπεριέλαβε τὰ συγκεκριμένα ὀνόματα) ἀλλά **ψηφίζονται ὀλόφυχα** μετὰ τὸ νά ἀνοίγουν οί ἄνθρωποι μπροστὰ τους διάπλατα τὶς ψυχές τους, ἀποκαλύπτοντάς τους τὰ μύχια τῆς ὑπάρξεώς τους, τὶς ἀμαρτίες ἀλλά καί τοὺς ἀγαθοὺς καί κατὰ Θεὸν πόθους τους.

Οί κληρικοί, παρά ταῦτα, δέν διεκδίκησαν καί δέν διεκδικοῦν ἐπιθετικά νά γίνουν ἡγέτες τοῦ λαοῦ, οὔτε ἔχουν συμφέροντα καί προσδοκίες κοσμικῆς ἐξουσίας, εἶναι, ὅμως, ὑποχρεωμένοι νά σταθοῦν στὸ πλευρὸ τῶν ἀνθρώπων καί νά ἀκούσουν τὴ φωνὴ ἀπογνώσεώς τους πού τοὺς ζητεῖ κάτι νά κάνουν πρὶν εἶναι πολὺ ἀργά.

Ὁ λαὸς βλέπει τοὺς κληρικοὺς ἀληθινούς πατέρες του, γιὰ τὸς ζεῖ καθημερινὰ ἀπὸ κοντὰ, νά τὸν στηρίζουν, νά τὸν διαφωτίζουν, νά τὸν προστατεύουν, νά τὸν καθοδηγοῦν. Ὁ πιστὸς λαὸς δέν καθοδηγεῖται ἀπὸ τὴν τηλεόραση στὸ νά γνωρίσει τοὺς ποιμένες του ἀλλὰ τοὺς γνωρίζει προσωπικὰ μετὰ ἀπὸ προσεκτικὴ ἔρευνα. Ὁ πιστὸς λαὸς ξέρεῖ πώς, ἀφοῦ ἔχουν σαπίσει ὅλες οἱ δομές τῆς κοινωνίας δέν μπορεῖ νά ἐξαιροῦνται καί κάποιοι πού εὐρίσκονται στὸν ἱερὸ κλῆρο, γι' αὐτὸ ἐρευνᾷ νά ἀνεύρη αὐτοὺς πού εἶναι πιστοὶ στήν ἀποστολή τους καί τοῦ ἐμπνέουν ἐμπιστοσύνη καί δέν ἐπηρεάζεται αὐτὴ του ἢ ἐμπιστοσύνη ἀπὸ τὴν τηλεόραση, πού συστηματικὰ καί μετὰ πρόθεση προβάλλει καί παρουσιάζει ὅ,τι χειρότερο καί εὐτελέστερο σὲ ποιότητα κληρικῶν ὄλων τῶν βαθμῶν ὑπάρχει σήμερα στὸν ἐκκλησιαστικὸ ὄργανισμό.

Αὐτὸς ὁ πιστὸς λαὸς ὄχι μόνο ἐγκρίνει ἀλλὰ καί ζητεῖ ἐναγωνίως

ἀπὸ τοὺς ποιμένες του νὰ μιλήσουν, νὰ πάρουν θέση καὶ νὰ κάνουν κάτι γιὰ νὰ ἀλλάξῃ ἡ θανατηφόρα πορεία τοῦ σύγχρονου κόσμου.

* * *

Εἶδαμε ὅτι δὲν εἶναι λογικὴ οὔτε συνταγματικὴ ἡ ἀπαίτηση τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν δημοσιογράφων –τῶν κατ’ ἐξοχὴν ἐκφραστῶν τῆς παγκοσμίου διαπλοκῆς– γιὰ τὴ φίμωση τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ στερήσῃ ἀπὸ τοὺς κληρικούς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκφράζεσθαι, πού ἔχουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ πολῖτες τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν.

Παρὰ ταῦτα, ἡ Ἐκκλησία, παρὰ τὸ ἀναφαίρετο, δηλαδή, δικαίωμά Της, δὲν εἶναι Ἐκείνη πού ἐμπλέκεται στὴν πολιτικὴ, ἀλλὰ οἱ πολιτικοὶ εἶναι αὐτοὶ πού ἐμπλέκονται ἀσύστολα καὶ δικτατορικὰ στὴν περιοχὴ τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ περιοχὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ Εὐαγγέλιο δὲν ἀφορᾶ μόνο στὴν μέλλουσα ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ὥστε οἱ ἱερεῖς νὰ ἀσχολοῦνται μόνο μὲ τὰ μετὰ θάνατον, ἀλλὰ θεωρεῖ τὴν παροῦσα ζωὴ, μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειές της, ὡς προϋπόθεση καὶ πρόκριμα γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Συνεπῶς, ἐνδιαφέρουν ἄμεσα τὸ Εὐαγγέλιο οἱ συνθήκες πού ἐπικρατοῦν στὴν καθημερινή μας ζωὴ, γιατί αὐτὲς εἶναι πού ἐπηρεάζουν θετικὰ ἢ ἀρνητικὰ τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ σαφῶς ἐπηρεάζουν ἀρνητικὰ οἱ συνθήκες πού ἐπαινοῦν καὶ προωθοῦν τὴν ἁμαρτία καὶ τὴν διαστροφή καὶ διακωμωδοῦν καὶ διασύρουν τὴν ἠθικὴ καὶ τὴν εὐλάβεια.

Δὲν χρειάζεται νὰ ἐπιχειρηματολογήσῃ κανεὶς πολὺ γιὰ νὰ καταφανῆ ὅτι δουλειὰ τῆς Πολιτείας εἶναι μόνο ἡ γεωργία, τὸ ἐμπόριο, οἱ συγκοινωνίες, οἱ τέχνες, οἱ στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις, ἡ ἀστυνόμευση, οἱ δίκες τῶν ἐνόχων καὶ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ. Δὲν εἶναι ἡ διαμόρφωση τοῦ ἥθους τῶν ἀνθρώπων, δηλαδή τῆς ἐν γένει καλλιέργειας καὶ παιδείας τους, οὔτε ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τί εἶναι χριστιανικὸ καὶ τί ὄχι. Αὐτὸ εἶναι ἔργο ἀποκλειστικὰ τῆς Ἐκκλησίας. Βεβαίως καὶ οἱ δραστηριότητες πού ἀναγνωρίζονται ὡς ἔργο τῆς Πολιτείας δὲν μποροῦν νὰ ἀποξενώσουν τὴν Ἐκκλησία, γιατί ἡ πνευματικὴ ἐποπτεία ὅλων τῶν τομέων τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος ἀνήκει στὸ Θεὸ καί, συνεπῶς, στὴν Ἐκκλησία Του. Καὶ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἡ ἐκάστοτε Ἐκκλησιαστικὴ Διοίκηση ἀλλὰ ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς πού τηροῦν τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὸ θέτουν πάνω ἀπὸ κάθε ἐπίγεια ἀρχὴ καὶ ἐξουσία. Εἶναι ἐκεῖνοι, πού δὲν διανοοῦνται νὰ δεχθοῦν παραχαράξεις τοῦ Εὐαγγελίου, ὄχι μόνο ἀπὸ τοὺς πολιτικούς ἀλλὰ οὔτε ἀπὸ «ἀγγέλους φωτός»!

Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία θὰ μπορούσε γιὰ πολλὰ πράγματα νὰ κατηγορήσῃ

τὴν Πολιτεία καὶ τοὺς πολιτικούς, βλέποντας ὅτι δὲν τοὺς ἀπασχολεῖ τὸ ὅτι ὁ λαὸς ταπεινώνεται καὶ ἐξευτελίζεται κάθε μέρα στὶς δημόσιες Ὑπηρεσίες καὶ πρέπει νὰ βάλῃ “μέσον” γιὰ νὰ πετύχῃ αὐτὸ ποὺ εἶναι στοιχειῶδες δικαίωμά του. Δὲν τοὺς ἀπασχολεῖ ὅτι ὁ λαὸς μας δὲν μπορεῖ νὰ βαστάσῃ ἄλλο τίς ἀνάληπτες, Διοκλητιανοῦ τύπου, φορολογίες, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ περιορίζῃ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἀποφεύγοντας τὴν τεκνογονία, ἀφοῦ ἔχει φθάσει στὴν ἀπόγνωση. Δὲν τοὺς ἀπασχολεῖ ὅτι οἱ περισσότεροὶ γιατροὶ στὰ νοσοκομεῖα συμπεριφέρονται στοὺς ἀσθενεῖς σὰν νὰ εἶναι ὑποζύγια, χωρὶς νὰ τοὺς ἐνημερώνουν στοιχειωδῶς γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς ἀσθενείας τους καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνουν ὑπ’ ὄψιν τους τὴν γνώμη τους. Δὲν τοὺς ἀπασχολεῖ ὅτι τὰ Πανεπιστήμιά μας βγάζουν κάθε χρόνο καὶ πιὸ ἀγράμματους καὶ ἀπολίτιστους ἀποφοίτους, μὲ φυσικὸ ἐπακόλουθο νὰ ἔχουν καταστήσει τὰ σχολεῖα μας περισσότερο ἄντρα ἀσυδοσίας καὶ ἐξτρεμισμού παρά ἐργαστήρια γνώσεως καὶ πνεύματος. Δὲν τοὺς ἀπασχολεῖ ὅτι οἱ ἀγρό-τες παίρνουν τὰ ψίχουλα καὶ οἱ κάθε λογῆς μεσάζοντες, χωρὶς νὰ κοπιᾶσουν, λαμβάνουν τὴν μερίδα τοῦ λέοντος. Δὲν τοὺς ἀπασχολεῖ ἡ λαϊκὴ κατακραυγὴ καὶ ἡ ἀγανάκτηση τοῦ λαοῦ ποὺ βλέπει τοὺς μισθοὺς τοῦ σκληροῦ μόχθου του νὰ παραμένουν σχεδὸν στάσιμοι ἐνῶ ἡ ἀκρίβεια πολλαπλασιάζεται, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ νὰ αὐξάνονται ἀλματωδῶς, χωρὶς ντροπὴ, οἱ μισθοὶ δύο-τριῶν κλάδων, μὲ ἐ-πικεφαλῆς τοὺς βουλευτές, σὰν νὰ μὴν εἶναι αὐτὸ ἢ πιὸ κραυγαλέα καὶ ἀδίστακτη ἐπίδειξη ρατσισμού!

Γιὰ ὅλα αὐτὰ καὶ γιὰ πολλὰ ἄλλα θὰ μπορούσε ἡ Ἐκκλησία νὰ κατηγορήσῃ τοὺς ἄρχοντες. “Ἀντί, ὅμως, νὰ τρίξῃ ἢ ἄμαξα, τρίξει ὁ ἄμαξηλάτης”. Ἀντιστρέφονται οἱ ὅροι καὶ οἱ πολιτικοὶ ἀπὸ κατηγορούμενοι γίνονται κατήγοροι τῆς Ἐκκλησίας. Ἀντὶ νὰ ἀπολογηθοῦν στὸ λαὸ ποὺ δὲν κάνουν σωστὰ τὴ δουλειά τους, ζητοῦν καὶ τὰ “ρέστα” ἀναλαμβάνοντας νὰ καθορίζουν αὐτοὶ τὸ περιεχόμενο τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας καὶ νὰ προσδιορίζουν αὐτοὶ τὴν “διδακτέα ὕλη” τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ποιμένων Της!

Αὐτὰ ποὺ περιγράψαμε περιληπτικὰ πρέπει νὰ ἀρχίσουν νὰ συζητοῦνται σὲ ἔκταση μεταξὺ τῶν πιστῶν, ὥστε νὰ πάψῃ νὰ ἐπικρατῇ ἡ πλάνη συσκοτίζοντας τὴν Ἀλήθεια, ποὺ ἐλευθερώνει τοὺς ἀνθρώπους.

Βεβαίως, ὅλες οἱ παραπάνω τοποθετήσεις μας ἰσχύουν μόνο ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτι οἱ πολιτικοί, ποὺ διεκδικοῦν τὴ διακυβέρνηση, θέλουν νὰ θεωροῦνται χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι, ὁπότε τὴ γνωμάτευση γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία τους θὰ τὴν ἐκδίδη ἀποκλειστικὰ ἡ Ἐκκλησία.

Εἶναι ἡ Ἐκκλησία ἐκτὸς πραγματικότητος;

ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΝΑΚΡΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κάποιος δημοσιογράφος ἔκανε μία ἔρευνα γιὰ τὴ σχέση τῶν νέων ἀνθρώπων μὲ τὴν Ἐκκλησία. Ρωτῶντας μαθητὲς Λυκείου καὶ φοιτητὲς γιατί δὲν πηγαίνουν στὴν Ἐκκλησία, ἔλαβε πολὺ χαρακτηριστικὲς ἀπαντήσεις, ποὺ σίγουρα ἐκφράζουν καὶ ἄλλους πολλοὺς νέους. Θὰ παραθέσουμε μερικὲς ἀπὸ αὐτὲς γιατί ἔχουν ἐνδιαφέρον καὶ προσφέρονται γιὰ σχολιασμὸ καὶ συζήτηση.

Ὁ πρῶτος μαθητὴς ἀπάντησε: -«Γιατὶ δὲν πᾶμε Ἐκκλησία; Ἀπλῶς δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει. Ἄλλωστε ποιὸς νὰ ξυπνήσει τόσο πρῶτῃ; Πάντως πηγαίνω στὴν Ἐκκλησία Χριστοῦγεννα καὶ Πάσχα». Μία μαθήτρια Λυκείου εἶπε: -«Ἡ Ἐκκλησία δὲν συζητάει σὲ βάθος θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς νέους, ὅπως οἱ σχέσεις τῶν δύο φύλων, οἱ προγαμιαῖες σχέσεις καὶ τὰ ναρκωτικά... Ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας δὲν πρέπει νὰ μένει μόνο στὶς Γραφές. Οἱ ἱερεῖς πρέπει νὰ προσφέρουν στὴν κοινωσία». Ἄλλος μαθητὴς εἶπε τὰ ἑξῆς: -«Ἡ Ἐκκλησία χαρακτηρίζει τὴν ἔκτρωση φόνο. Δὲν ἔχει ἀλλάξει τίποτε στὸν λόγο της τὰ τελευταῖα χρόνια, ἔτσι ὥστε οἱ νέοι νὰ ἔρθουν πιὸ κοντὰ στὴν Ἐκκλησία». Τέλος ἓνας φοιτητὴς ἀναφέρθηκε σὲ παλαιότερες τοποθετήσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, προκειμένου νὰ ἀποδείξει ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὀπισθοδρομική. Εἶπε μεταξύ ἄλλων: -«Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος χαρακτηρίσει ἀπὸ ἄμβωνος τὴν ὁμοφυλοφιλία κουσοῦρι καὶ σὲ συνέντευξή του σὲ μαθητὲς εἶπε ὅτι εἶναι ἁμαρτία οἱ προγαμιαῖες σχέσεις. Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ δεῖ τὴν πραγματικότητα. Δὲν μπορεῖ νὰ λέει ὅτι τὸ φιλὶ εἶναι ἁμαρτία ὅταν οἱ περισσότεροι νέοι ἔχουν ἐρωτικὲς σχέσεις πρὶν τὸν Γάμο τους... Ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ προσαρμοσθεῖ στὴν ἐποχὴ μας καὶ στὶς ἀνάγκες τῶν νέων».

Οἱ ἀπόψεις αὐτὲς τῶν συγκεκριμένων νέων ἐκφράζουν ἓνα μεγάλο κομμάτι τῆς νεολαίας μας ἀλλὰ καὶ γενικότερα τῆς κοινωσίας μας, καὶ μᾶς δίνουν τὴν εὐ-

Ἄν ἐπιλέξουν νὰ πάψουν νὰ εἶναι χριστιανοί, πρέπει μὲ θάρρος καὶ χωρὶς περιστροφὲς νὰ τὸ ποῦν στὸ λαό, ὅπως ξεκάθαρα τὸ ἔχει πεῖ τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ ἔχει μείνει στὸ 8%!

Ὅμως πρέπει νὰ ξέρουν ὅτι τοὺς ἀθέους ἐλάχιστοι τοὺς ἐμπιστεύονται γιὰ νὰ κυβερνήσουν, γιατί καὶ ὁ πιὸ ἀφελὴς γνωρίζει ὅτι αὐτὸς ποὺ δὲν φοβᾶται τὸν Θεὸ προσέχει μόνο τόσο, ὅσο γιὰ νὰ μὴν γίνῃ ἀντιληπτὸς ἀπ' τὸν ...Εἰσαγγελέα! Γιατὶ καὶ ὁ πιὸ ἀφελὴς συμφωνεῖ ὀλόφυχα μὲ τὸν μεγάλο Ντοστογιέφσκυ πῶς, «ὅταν δὲν ὑπάρχει Θεός, ὅλα ἐπιτρέπονται»...

π. Β.Ε.Β.

καιρία νὰ ἀνοίξουμε ἕναν εἰλικρινῆ διάλογο μαζί τους. Φυσικὰ δὲν εἶναι δυνατὸν στὰ πλαίσια αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου νὰ τοποθετηθοῦμε ἀναλυτικὰ στὸ κάθε θέμα πὸ ἀναφέρθηκε. Θέλουμε ὅμως νὰ κάνουμε μία γενικὴ τοποθέτηση καὶ νὰ θέσουμε καὶ κάποια ἐρωτήματα. Ἀπὸ τίς ἀπαντήσεις στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ θὰ ἐξαρτηθεῖ καὶ τὸ ἂν εἶναι δυνατὸν νὰ προχωρήσει ὁ διάλογος.

Τὸ πρῶτο βασικὸ ἐρώτημα πὸν πρέπει νὰ θέσει ὁ καθένας στὸν ἑαυτό του εἶναι: -Θέλω νὰ μάθω τί διδάσκει ἡ Ἐκκλησία καὶ νὰ ζήσω τὴν ζωὴ πὸν προτείνει ὁ Θεὸς στὸν ἄνθρωπο; Ἡ ἔχω τίς ἀπόψεις μου καὶ τίς πεποιθήσεις μου καὶ θέλω καὶ ἡ Ἐκκλησία νὰ προσαρμοστεῖ πρὸς αὐτές;

Δεύτερο βασικὸ ἐρώτημα: -Ἄν εἶμαι ἱκανοποιημένος μὲ αὐτὰ πὸν πιστεύω καὶ ζῶ, τί περιμένω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ μοῦ προσθέσει; Καὶ τέλος: -Ἡ Ἐκκλησία θὰ μὲ διδάξει ἢ ἐγὼ θὰ διδάξω τὴν Ἐκκλησία; Δύο χιλιάδες χρόνια ἐμένα περιμένει ἡ Ἐκκλησία γιὰ νὰ μάθει τί πρέπει νὰ κάνει; Ἄν εἶχα τὸν Χριστὸ μπροστά μου τί θὰ ἤθελα; Νὰ μὲ διδάξει ἢ νὰ Τὸν διδάξω; Νὰ μὲ κρίνει ἢ νὰ Τὸν κρίνω; Νὰ μὲ ἀκολουθήσει ἢ νὰ Τὸν ἀκολουθήσω;

Ἄλλὰ ὅς πάρουμε τὰ πράγματα μὲ τὴν σειρά. Κατ' ἀρχὰς ἀποτελεῖ ἀντίφαση ἀπὸ τὴν μία νὰ μὴν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ πηγαίνουμε Χριστούγεννα καὶ Πάσχα στὸν Ναό, καὶ μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία νὰ κρίνουμε καθετὶ πὸν ἀφορᾷ τὴν πορεία τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὸν κόσμο, νομίζοντας ὅτι ξέρουμε τὰ πάντα γιὰ αὐτήν. Τελικὰ τί εἶναι ἡ Ἐκκλησία; Θεατρικὸ ἢ κινηματογραφικὸ ἔργο πὸν τὸ παρακολουθοῦμε δύο φορές τὸν χρόνο καὶ εἴμαστε καὶ εὐχαριστημένοι ὅτι κάναμε τὸ καθῆκον μας; Εἶναι πιὸ εἰλικρινὲς νὰ μείνουμε στὸ ὅτι δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ Ἐκκλησία καὶ νὰ μὴν κοροϊδεύουμε τὸν ἑαυτό μας.

Στὸ ἐπόμενο θέμα: δηλαδὴ τὸ ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν συζητᾷ σὲ βάθος τὰ θέματα πὸν ἀπασχολοῦν τοὺς νέους. Μήπως ὅμως ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ βάθος τῶν θεμάτων, ἀλλὰ στεκόμαστε μόνο στὴν ἐπιφάνεια γιὰτὶ αὐτὸ μᾶς ἐξυπηρετεῖ; Ποιὸς νέος γιὰ παράδειγμα ἐνδιαφέρθηκε νὰ μάθει τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου καὶ γιὰ τὴν σχέση τῶν δύο φύλων, καὶ δὲν βρῆκε ἀπάντηση; Μόνο τὴν ἀκολουθία τοῦ Γάμου νὰ μελετήσει κανεὶς ἔχει μπροστά του ἀμέσως τὸ βάθος καὶ τίς μεγάλες προεκτάσεις πὸν δίνει ἡ Ἐκκλησία στὴν σχέση τῶν δύο συζύγων.

Λέγοντας στὴν συνέχεια ὅτι ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας δὲν πρέπει νὰ μένει μόνο στὶς Γραφὲς ζητᾷμε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ τοποθετεῖται πάνω σὲ ὅλα τὰ θέματα πὸν ἀφοροῦν τοὺς ἀνθρώπους. Ὅταν ὅμως ἡ Ἐκκλησία τὸ κάνει αὐτό, τότε διαμαρτυροῦμαστε ὅτι ξεφεύγει ἀπὸ τὴν ἀποστολὴ της καὶ τὴν καταγγέλλουμε ὅτι μπαίνει σὲ ξένα χωράφια. Δὲν πρέπει νὰ ἀποφασίσουμε τί θέλουμε; Εἶναι σωστὸ νὰ ζητοῦμε ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς νὰ προσφέρουν στὴν κοινωνία, ἀρκεῖ νὰ μὴν βλέπουμε τὴν Ἐκκλησία σὰν ἕνα κοινωνικὸ φορέα πὸν πρέπει νὰ βοηθᾷ ὑλικά τοὺς ἀνθρώπους καὶ τίποτε περισσότερο. Τέτοιους φορεῖς ἔχει πολλοὺς ἢ κοινωνία μας, σὲ τί θὰ μᾶς χρησιμεύσει ἄλλος ἕνας;

Τὸ ὅτι πρέπει ἡ Ἐκκλησία νὰ ἀλλάξει τὸν λόγο της γιὰ νὰ ἔρθουν πιὸ κοντὰ της οἱ νέοι ἔχει δύο ἐρμηνεῖες. Ἡ πρώτη ὅτι πρέπει νὰ μεταφέρει στὸν κόσμον τὴν ἀναλλοίωτη ἀλήθεια της μὲ μία σύγχρονη γλῶσσα, πρᾶγμα ἀπολύτως ἀποδεκτό. Ἡ δεύτερη ὅτι πρέπει νὰ ἀλλάξει τὴν οὐσία καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς διδασκαλίας της γιὰ νὰ εἶναι ἀρεστὴ στὸν σύγχρονο κόσμο. Αὐτὸ τὸ κάνουν τὰ πολιτικὰ κόμματα γιὰ νὰ προσελκύσουν ὄπαδους καὶ ψήφους. Ἡ Ἐκκλησία ὅμως δὲν θέλει οὔτε ὄπαδους οὔτε ψήφους. Καὶ ἡ διδασκαλία της δὲν εἶναι ἀνθρώπινη γιὰ νὰ τὴν ἀλλάξει κάθε φορὰ σύμφωνα μὲ τὸ τι ἀρέσει στοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἐξυπηρετεῖ, ἀλλὰ εἶναι ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο. Ἀποκάλυψη ποὺ ἔγινε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅπως γράφει καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο» (Ἰωάν. 1,18). Δηλαδή, τὸν Θεὸν κανεὶς δὲν ἔχει ἰδῆ ποτέ. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς ποὺ εἶναι εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατέρα, ἐκεῖνος τὸν ἔκαμε γνωστὸν. Ἡ δεχόμεστε τὸν Χριστὸ καὶ ὅ,τι Αὐτὸς μᾶς ἀποκάλυψε, ἢ τὸν ἀπορρίπτουμε καὶ χαράσσουμε δικό μας δρόμο.

Ἡ Ἐκκλησία πρέπει νὰ δεῖ τὴν πραγματικότητα, ζήτησε ὁ φοιτητής, ὅταν ρωτήθηκε. Μήπως ὅμως ἡ ἴδια ἡ πραγματικότητα ποὺ ζοῦμε μᾶς ὁδηγεῖ σὲ ἀδιέξοδα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μόνο ἡ Ἐκκλησία μπορεῖ νὰ μᾶς βγάλει;

Ἡ ὁμοφυλοφιλία γιὰ παράδειγμα εἶναι μία πραγματικότητα μέσα στὴν κοινωνία μας. Πολλοὶ εἶναι μάλιστα ποὺ τὴν καταξιώνουν καὶ τὴν ἀμνηστεύουν θεωρώντάς τὴν μία ἀπλῆ ἰδιαιτερότητα. Γιὰ νὰ εἶναι, λοιπόν, ἡ Ἐκκλησία μέσα στὴν πραγματικότητα, πρέπει νὰ κάνει τὸ ἴδιο ποὺ κάνουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου; Μὰ ἡ Ἐκκλησία εἶναι «...στύλος καὶ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας» (Α΄ Τιμ. 3,15). Διδάσκει τὴν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, ποὺ τίς περισσότερες φορές εἶναι ἀντίθετη μὲ τίς ἀπόψεις τοῦ κόσμου. Μᾶς ἐνοχλεῖ μάλιστα ἡ ἀλήθεια αὐτή, γιατί ταράζει τὰ θολὰ νερὰ καί, αὐτὸ ποὺ ἐμεῖς μὲ κάθε εὐκολία ὀνομάζουμε πραγματικότητα, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τὸ ὀνομάζει διαστροφή καὶ πάθος. Ποιὸν θὰ ἀκούσουμε καὶ θὰ ἐμπιστευθοῦμε; Τὸν Θεὸ ἢ τὸν κόσμο;

Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ νέοι ὅλων τῶν ἐποχῶν ἀναζητοῦν καὶ ποθοῦν ὅ,τι εἶναι γνήσιο καὶ ἀληθινὸ καὶ ἀποστρέφονται τὸ ψέμα καὶ τὴν νοθεία. Στὴν ἀναζήτησή τους αὐτή, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ συναντήσουν τὸν Χριστό. «Ὅποιος ζεῖ τὸν Χριστό, ἔλεγε ὁ π. Πορφύριος, γίνεται ἓνα μαζί Του, μὲ τὴν Ἐκκλησία Του, ζεῖ μιὰ τρέλα! Ἡ ζωὴ αὐτὴ εἶναι διαφορετικὴ ἀπ' τὴ ζωὴ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Εἶναι χαρά, εἶναι φῶς, εἶναι ἀγαλλίαση, εἶναι ἀνάταση. Αὐτὴ εἶναι ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ζωὴ τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

Ὅπως εἶναι αὐτονόητο, ἡ ζωὴ αὐτὴ προϋποθέτει ἀπὸ μέρους μας ἀλλαγὴ νοοτροπίας καὶ ἀντίληψης. Ἀξίζει ὅμως, εἴτε εἴμαστε νέοι εἴτε εἴμαστε ἡλικιωμένοι, νὰ θυσιάσουμε τὰ πάντα γιὰ νὰ ζήσουμε τὴν νέα αὐτὴ πραγματικότητα ποὺ ἔφερε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμο.

π. Πασχάλης Γρίβας

Η ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΑΝΗΚΟΥΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥΣ

Μὲ τὴν προτροπὴ τοῦ πατρὸς Βασιλείου ἐκπληρώνουμε μιὰ παλιά μας ὀφειλὴ πρὸς τοὺς ἀναγνώστες μας, νὰ δώσουμε, δηλαδή, ἀπάντηση στὸ θέμα ποὺ εἶχε θίξει ἡ κ. Μαρίνα Διαμαντῆ, στὸ τεῦχος 8 τοῦ Ἀπριλίου 2003, γιὰ τὸ κατὰ πόσον οἱ γυναῖκες ἀνήκουν στὴν οἰκογένειά τους, ἀφοῦ δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνουν τὸ ἐπίθετο τοῦ συζύγου τους.

Ἡ ἔρευνά μας, δυστυχῶς, ἦταν χρονοβόρα καὶ τὸ συμπέρασμα, ποὺ προέκυψε, δὲν εἶναι οὔτε τόσο ἀπλὸ οὔτε καὶ τόσο ξεκάθαρο.

Ὅλες οἱ γυναῖκες ποὺ παντρευτήκαμε μετὰ τὸ 1983, ἔχουμε ἔρθει ἀντιμέτωπες μὲ τὴν ἀδικαιολόγητη ἄρνηση τῆς πολιτείας νὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ χρησιμοποιοῦμε ἐπισήμως τὸ ἐπώνυμο τοῦ συζύγου μας. Τὸ τόσο «δημοκρατικὸ καὶ φιλελεύθερο» κράτος στὸ ὁποῖο ζοῦμε μᾶς ὑποχρεώνει νὰ διατηροῦμε τὸ πατρικὸ μας ἐπίθετο εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε ὄχι. Δυστυχῶς οἱ περισσότερες γυναῖκες, ἔχουμε πειστεῖ ὅτι αὐτὴ ἡ στάση τῆς πολιτείας μᾶς προσδίδει τὴν πολυπόθητη μὲ τοὺς ἄνδρες ἰσότητα. Τελικὰ, ἀναρωτιέμαι γιὰ ποιοὺ λόγους παντρευόμαστε. Γιατὶ ἰσχυρίζονται οἱ περισσότερες ἢ ὄχι ὅλες οἱ γυναῖκες ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ δημιουργήσουν τὴν δική τους οἰκογένεια ἐνῶ ταυτόχρονα θεωροῦν τὸν ἑαυτό τους κάτι τελείως ξεχωριστὸ καὶ ξένο ἀπὸ τὸν ἄνδρα τους; Ποιὸ τὸ ὄφελος τοῦ γάμου ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ δὲν θέλουμε νὰ ἀποκολληθοῦμε ἀπὸ τὴν πατρικὴ μας οἰκογένεια καὶ νὰ ἐνσωματωθοῦμε στὸν ἄνδρα μας; Οἱ γυναῖκες ποὺ ὄντως ἐπιθυμοῦν νὰ ἀλλάξουν τὸ πατρικὸ τους ἐπίθετο μὲ ἐκεῖνο τοῦ συζύγου τους στεροῦνται αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος, τὴ στιγμή ποὺ τὸ κράτος μας μὲ τὴν παραμικρὴ ἀφορμὴ διακηρύττει ὅτι πρέπει νὰ μάθουμε νὰ μὴν εἴμαστε «ρατσοστῆς» καὶ νὰ δεχόμαστε ὅλων τῶν ἀνθρώπων τὶς ἰδιαιτερότητες καὶ ἐπιθυμίες, διότι αὐτὴ ἡ πολυχρωμία δημιουργεῖ μιὰ κοινωνία ἀναπτυγμένη καὶ ἀπελευθερωμένη ἀπὸ ταμποῦ καὶ προκαταλήψεις. Ἡ στέρηση, λοιπόν, αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος στὶς γυναῖκες ἐκεῖνες ποὺ ἐπιθυμοῦν τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἐπιθέτου τους μὲ αὐτὸ τοῦ συζύγου τους δὲν ἀποτελεῖ ρατσισμό; Δὲν εἶναι ρατσισμὸς τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν μᾶς δίνεται κἂν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς, ἢ τεχνικὰ βαφτίζουμε ρατσισμό ὅ,τι μᾶς βολεύει;

Τὸ λυπηρὸ εἶναι ὅτι ὅλη ἡ κοινωνία ἀκολουθεῖ πιστὰ τὰ προστάγματα καὶ τὶς ἐντολὰς τῶν «ἀρχόντων» τοῦ κράτους, χωρὶς κἂν νὰ ἐξετάζει καὶ νὰ ἀναρωτιέται ἂν αὐτὰ εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον της. Χωρὶς νὰ διαμαρτύρεται «κατὰ πίνει ἀμάσητη» τὴν τροφὴ ποὺ τῆς προσφέρουν καὶ λόγω τῆς πλύσης ἐγκεφάλου ποὺ ἔχει ὑποστῆ, μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, ἐναντιώνεται σὲ κάθε τι καλὸ καὶ ἀγαθὸ ποῦ, δυστυχῶς, μόνο λίγοι πιά προσπαθοῦν νὰ διατηρήσουν!

Παρατηρῶντας, λοιπόν, τὴν δυσκαμψία τῆς πολιτείας σὲ κάθε τι λογικὸ καὶ

Συνέχεια στὴν σελίδα 218

Τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας ξαναχτύπησε!

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΦΥΓΕ... ΤΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑΣ ΗΡΘΕ !

Πολλά πνευματικά θέματα περιμένουν τή σειρά τους για νά ἀναπτυχθοῦν ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ περιοδικοῦ μας ἀλλὰ τώρα τελευταῖα ὅλο καὶ κάτι ἐπικίνδυνο παρουσιάζεται στὴν καθημερινή μας ζωή, τὸ ὁποῖο μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἀλλάζουμε τὴ σειρά, γιατί κρῖνουμε πὼς ἡ συζήτηση γύρω ἀπ’ αὐτὸ τὸ ἔκτακτο ἔχει κατεπείγουσα προτεραιότητα.

Πρόκειται γιὰ ἓνα καινούργιο φυλλάδιο ποῦ κυκλοφορήθηκε ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας σὲ ὅλα τα σχολεῖα, μέσα στὸ ὁποῖο ἀπερίφραστα καλοῦνται οἱ μαθητὲς νὰ ἀπαρνηθοῦν τὸ Εὐαγγέλιο καὶ νὰ δεχθοῦν ἀδιαμαρτύρητα τὴν ὁμοφυλοφιλία σὰν μιὰ ἀθῶα ἰδιαιτερότητα καὶ προτίμηση, ἀλλιῶς θὰ τοὺς ἀποδοθῆ ἡ “ρετσινιά” τοῦ ρατσιστή!

Κάτω ἀπὸ τὸν ὄρο «**ρατσισμός**» γίνεται τὰ τελευταῖα χρόνια προσπάθεια νὰ δικαιωθοῦν καὶ νὰ διαφημισθοῦν ὅλες οἱ διαστροφές καὶ οἱ ψυχικὲς ἀνωμαλίες, ποῦ σὰν ἄλλος καρκίνος κακοποιοῦν τὸν νοῦ, τὴν καρδιά καὶ τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων, ποῦ ζοῦν μακριὰ ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ τὶς ὁδηγίες Του.

Ἡ νέα αὐτὴ ἐρμηνεία τοῦ ὄρου ἔχει ἀμερικανικὴ προέλευση, εὐρωπαϊκὴ ἐπεξεργασία καὶ ἑλληνικὸ κατάντημα! Βλέπετε, οἱ κυβερνήτες μας φροντίζουν νὰ υἱοθετοῦν, νὰ λανσάρουν καὶ νὰ ἐπιβάλλουν κάθε παγκόσμιο ἰδεολογικὸ σκουπίδι καὶ ἀφήνουν ἐπὶ πολλὰ χρόνια ἄλυτα καὶ μπερδεμένα τὰ κοινωνικὰ προβλήματα, ἀδιαφορῶντας παντελῶς γιὰ τὶς καθημερινὲς ζωτικὲς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ μας, ποῦ εἶναι ἢ κατ’ ἐξοχὴν δουλειά τους.

Δὲν προλάβουμε νὰ χαροῦμε μὲ τὴν ἀπόσυρση τοῦ ὑποπτου βιβλίου τῆς ἱστορίας καὶ μᾶς ἦρθε νέο χτύπημα, πιὸ σκληρό, μὲ τὸ φυλλάδιο, ποῦ φωτογραφικὰ παραθέτουμε, ἀπὸ τὸ ὁποῖο μεταφέρουμε χαρακτηριστικὰ ἀποσπάσματα ὥστε ὁ καθένας νὰ καταλάβῃ πὼς τὸ ἀπροχώρητο στὴν κατάσταση τῶν σχολείων ἔχει ἤδη σημάει. Διαβάζουμε:

«...Οἱ Ἕλληνες (σύμφωνα μὲ τὸ Εὐρωβαρόμετρο) εἶναι ἀπὸ τοὺς λιγότερο ἀνεκτικούς Εὐρωπαίους σὲ θέματα ὁμοφυλοφιλίας καὶ ἰδιαίτερου σεξουαλικοῦ προσανατολισμοῦ. Ἀκόμα καὶ ὅσοι ἔχουν

διαφορετικά θρησκευτικά πιστεύω, συχνά αντιμετωπίζουν προκαταλήψεις. Α αυτές τις προκαταλήψεις πρέπει να ξεπεράσει ή κοινωνία μας –ή τουλάχιστον ή γενιά μας. "Ας σκεφτούμε ότι ακόμα και κάθε φορά που αναπαράγουμε με ευκολία κάποιο αρνητικό στερεότυπο, άδικοῦμε, μειώνουμε

και προσβάλλουμε κάποιους ανθρώπους χωρίς κανένα άπολύτως λόγο».

Κατά τὸ Ὑπ. Παιδείας δὲν εἶναι σοβαρὸς λόγος τὸ Εὐαγγέλιο γιὰ νὰ τὸ λάβουμε σοβαρὰ ὑπ' ὄφιν μας! Ὅστόσο, μέσα στὸ σχολεῖο μπορεῖ ἄνετα ἓνας μαθητὴς νὰ ἐκτοξεύη «ἀρνητικὰ στερεότυπα» ἐναντίον ἐκείνων πὸν πιστεύουν στὸν Θεὸ καὶ στὴν Ἐκκλησία, ἀρκεῖ νὰ προσέξῃ νὰ μὴ θίξῃ συμμαθητὲς του τῆς παραπάνω συνομοταξίας, δηλαδὴ ἐκείνους μὲ τὶς εὐαίσθητες ιδιαιτερότητες...

Τὸ φυλλάδιο συντάχθηκε μὲ τὴν ...ἐμπνευση τῆς κ. Β' ἄσως Κόλλια, Γ. Γραμ. Νέας Γενιάς καὶ τοῦ κ. Γ. Στασινοῦ, Προέδρου Ἐθν. Συμβουλίου Νεολαίας. Ἀπὸ ποῦ, ὅμως, κανεῖς νὰ πρωτοζητ' ἦση εὐθῦνες, ἀφοῦ ἡ ἴδια ἡ Κυβέρνηση ψήφισε τὸ ἔτος 2005 τὸν ὑπ' ἀριθμ. 3304 Νόμο, πὸν ὀρίζει ὅτι «Ρατσισμὸς εἶναι κάθε διάκριση λόγῳ φυλετικῆς ἢ ἐθνοτικῆς καταγωγῆς, θρησκευτικῶν ἢ ἄλλων πεποιθήσεων... ἢ γενετήσιου προσανατολισμοῦ...»!

Μετὰ βρίσκονται κάποιοι πὸν πιστεύουν ἀκόμη ὅτι ὑπάρχουν πολιτικὰ κόμματα στὴν πατρίδα μας πὸν εἶναι καλύτερα ἀπὸ κάποια ἄλλα. Ἐδῶ ταιριάζει ἀπόλυτα τὸ γνωστὸ ἀστεῖο γνωμικὸ: «Σ' αὐτὸ τὸ χωριὸ ὁ καλύτερος ἔχει σκοτώσει τὴ μάνα του»!...

π. Β.Ε.Β.

Συνέχεια από την σελίδα 215

δημοκρατικό, όλες οι γυναίκες που επιθυμούμε να προσφύγουμε για την αλλαγή του επιθέτου μας με εκείνο του συζύγου μας, εμποδιζόμαστε από την τόσο «δημοκρατική» νομοθεσία που διέπει το κράτος μας.

Συγκεκριμένα, από τα στοιχεία της έρευνας του δικηγόρου κ. Χρήστου Παπαδημητρίου, που έγινε για το περιοδικό μας –τόν όποιο ευχαριστούμε και από τη θέση αυτή για την αφιλοκερδή του εργασία– προκύπτει ότι: το άρθρο 1388 του Αστικού Κώδικα αποτελεί το κύριο εμπόδιο για τις γυναίκες που επιθυμούν μετά την τέλεση του γάμου τους να προσλάβουν το επώνυμο του συζύγου τους. Το εν λόγω άρθρο ρητώς επισημαίνει ότι: «Με το γάμο δεν μεταβάλλεται το επώνυμο των συζύγων ως προς τις έννομες σχέσεις. Στις κοινωνικές σχέσεις ο κάθε σύζυγος μπορεί, εφ' όσον σ' αυτό συμφωνεί και ο άλλος να χρησιμοποιεί το επώνυμο του τελευταίου, ή να το προσθέτει στο δικό του».

Εφ' όσον λοιπόν, οι γυναίκες που το επιθυμούν δεν μπορούν να ασκήσουν απ' ευθείας αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας για την κατάργηση του άρθρου 1388 του Αστικού Κώδικα και να το προσβάλλουν ως αντισυνταγματικό, ή μόνη δυνατότητα που τους δίνεται είναι η έξι:

α) να υποβάλουν αίτηση ή κάθε μία χωριστά προς τη Διεύθυνση Εσωτερικών της Νομαρχίας Αθηνών, όπου θα ζητούν να μεταβάλουν το επώνυμό τους και να προσλάβουν ως επώνυμο εκείνο του συζύγου τους, σύμφωνα με το Ν.Δ. 2573/1953 «περί αλλαγής επωνύμου και προσλήψεως επωνύμου, πατρωνύμου και μητρονύμου» και με δική τους δαπάνη να δημοσιεύσουν την περίληψη της αίτησης αλλαγής επωνύμου σε μία εφημερίδα από αυτές που εκδίδονται στην πρωτεύουσα ή στην περιφέρεια του νομού. Η περίληψη πρέπει να περιέχει τα ακριβή στοιχεία του κάθε ενδιαφερομένου και πρόσκληση σε κάθε έναν που μπορεί να έχει αντίρρηση στην ζητούμενη αλλαγή, και μέσα σε προθεσμία 15 ημερών να υποβάλει τις αντιρρήσεις του στο Νομάρχη. Μετά την πάροδο της προθεσμίας των 15 ημερών, ο Νομάρχης εκδίδει αιτιολογημένη απόφαση με την όποια αποδέχεται ή απορρίπτει την αίτηση.

β) σε περίπτωση που η αίτηση αυτή απορριφθεί με την αιτιολογία ότι κατά το Ν.Δ. 2573/1953, η αλλαγή επωνύμου γίνεται με διοικητική διαδικασία και με την επίκληση σοβαρών λόγων, και όχι για λόγους τέλεσης γάμου (βλέπετε το μυστήριο του γάμου δεν αποτελεί σοβαρό λόγο μιάς και στις μέρες μας ιδίως, τείνει να εκλείψει ή αξία του μυστηρίου και σχεδόν πάντα γίνεται μόνο και μόνο για λόγους κοινωνικούς), θα πρέπει οι γυναίκες εκείνες που επιθυμούν την αλλαγή του επωνύμου τους, να ασκήσουν την προβλεπόμενη προσφυγή κατά της απορριπτικής απόφασης του Νομάρχη ενώπιον του Υπουργού Εσωτερικών.

γ) Μετά την τυχόν απορριπτική απόφαση του Υπουργού θα είναι δυνατή η προσβολή και των δύο αποφάσεων (του Νομάρχη και του Υπουργού) στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όπου θα προσβληθεί και το άρθρο 1388 του ΑΚ ως αντισυνταγματικό.

Αν πάλι κάποια γυναίκα κατορθώσει να πετύχει αυτήν την αλλαγή, θα της διαγράψουν το πατρικό της επίθετο από όλα τα έγγραφα και θα φαίνεται σαν

Ένας χρόνος λειτουργίας της «Στέγης Φιλανθρωπίας» μας

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ

Ν ριν από λίγες μέρες, στις 25 'Οκτωβρίου κλείσαμε ακριβώς ένα χρόνο από την ημέρα του 'Αγιασμού στη «Στέγη Πνευματικής Συμπαραστάσεως και Φιλανθρωπίας» της ένορίας μας επί της οδοῦ 'Ασκληπιοῦ 71. 'Επιλέξαμε αὐτή την όνομασία για να διευκρινήσουμε, ότι έχουμε την επιθυμία και πρόθεση να προσφέρουμε κάτι διαφορετικό και κάτι παραπάνω από σκέτη ὕλική τροφή. Αὐτό τόν πόθο μας έκφράσαμε τότε και σ' αὐτό τὸ περιοδικό μας με την εὐχή: “Ο νέος τόπος να φέρη και νέο τρόπο στην άσκηση της φιλανθρωπίας της ένορίας μας”.

Τώρα, μετά από ένα χρόνο, χρωσῶμε στους ἑαυτούς μας και σ' ὄλους τούς ένορίες έναν άπολογισμό χωρίς καλλωπισμούς αλλά και την χάραξη της νέας προοπτικῆς της έμπρακτης φιλανθρωπίας της 'Εκκλησίας μας:

Παραθέτουμε κάθε μεσημέρι έκτος Σαββάτου και Κυριακῆς γεῦμα για άπόρους και μοναχικούς ανθρώπους, τηροῦντες τὸ ἥθος και τὸ τυπικό της 'Εκκλησίας μας. Τηροῦμε με ακρίβεια τὶς νηστείες της 'Εκκλησίας και δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στην εὐπρέπεια της Τράπεζάς μας, με άποτέλεσμα να μᾶς έχουν πεῖ περαστικοί: “Ποιόν περιμένετε, οὔτε σὸ Χίλιον δὲν σιρώνουν ἔτσι”. Ξεκινᾶμε και κλείνουμε τὸ τραπέζι με προσευχή, και κατά την διάρκεια τοῦ φαγητοῦ γίνεται ανάγνωση ὠφελίμων πνευματικῶν κειμένων, ἡ ὁποία ανάγνωση συχνά δίνει άφορμή για πολὺ ζωνρὲς συζητήσεις.

Αὐτό τὸ «μοναστηριακό» τυπικό ἔχει ὡς έπακόλουθο τὸ να μὴν θέλουν να λείψουν οἱ περισσότεροι και να μὴν θέλουν να φύγουν οὔτε μετά την ὀλοκλήρωση τοῦ φαγητοῦ, μερικοί δὲ έπαγγελματίες έπαίτες, να μὴν

μοναδικὸ επίθετο αὐτὸ τοῦ συζύγου της. Δὲν θὰ αναφέρεται ἡ ἀλλαγὴ λόγω γάμου, ἀλλὰ θὰ ἀντιμετωπιστεῖ ὡς ὅλες τὶς ἀλλαγές ποὺ γίνονται στὰ ὀνόματα ποὺ εἶναι κακόηχα και δὲν εἶναι εὐχη κλπ.

Εἶναι πασιφανές, λοιπόν, ὅτι, ἡ τόσο χρονοβόρα, προβληματική και μᾶλλον ἀναποτελεσματική διαδικασία ἀλλαγῆς έπωνύμου με μοναδικὸ λόγο τὸν γάμο ἀποτελεῖ «φρένο» για τὴν ὁποιαδήποτε γυναίκα τὸ επιθυμεῖ.

Κάθε νοήμων ἄνθρωπος μπορεῖ να καταλάβει ὅτι, δυστυχῶς, ἡ πολιτεία μεριμνᾶ και έπιμελεῖται πολὺ ἔντεχνα τὴ διάσπαση της οἰκογένειας, καλλιερῶντας με τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο ἀποστάσεις ἀνάμεσα στὰ μέλη της, οἱ ὁποῖες, με τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, παγιώνονται και γίνονται τελικὰ ἀγεφύρωτες.

Και μετά ἀναρωτιόμαστε σὲ ποια κοινωνία ζοῦμε ἑμεῖς και τὰ παιδιά μας...

Μαρίνα Βουγᾶ

Δικηγόρος

ζαναπατοῦν.

Ἔως ἐδῶ τὰ λίγα καλά μας. Ἀπὸ ἐδῶ καὶ πέρα ἀρχίζουν οἱ προβληματισμοὶ καὶ τὰ ἐρωτήματα. Διαπιστώνουμε ὅτι ἀρκετοὶ αὐτῶν ποὺ συμμετέχουν στὴν τράπεζα, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ποὺ προσφέρουν εἴτε ἀγαθὰ εἴτε ἐθελούσια ἐργασία προέρχονται ἀπὸ ἄλλες περιοχές, ἐκτὸς τῆς ἐνορίας μας. Γιατὶ οἱ ἐνοριῖτες μας δείχνουν τέτοια ἐπιφυλακτικότητα ἢ ἀκόμα καὶ ἀδιαφορία, μάλιστα χωρὶς νὰ μᾶς λένε τίποτα; Δὲν ἔπρεπε νὰ μᾶς ποῦν ποῦ σφάλλουμε, γιὰ νὰ διορθωθοῦμε;

Ἐπίσης διαπιστώνουμε ὅτι ἡ πωχεία στὶς μέρες μας συνοδεύεται συχνὰ ἀπὸ «πνευματικὴ» καὶ «νοητικὴ» πενία. Ἔχουμε νὰ κάνουμε μὲ ἀδύναμους, ὑπερευαίσθητους ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἀντέχουν στὴν καθημερινὴ ζωὴ. Συμβαίνει κάτι παράδοξο μὲ τὴ σύγχρονη κοινωνία: Ἐνῶ ἡ κοινωνία ὡς σύνολο ἔχει διαποτισθῆ ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας, ἐν τούτοις ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄτομα, κλεισμένα ἐρμητικὰ σπὸν ἑαυτοὺς, ἀνίκανα νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὸν συνάνθρωπο, ἀπὸ ἀνθρώπους «ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονες», ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴ του. Ὁ Γερμανὸς φιλόσοφος Th. Litt γράφει: «Ὁ Χριστιανισμὸς ἐξακολουθεῖ ὡς ἀόρατος καὶ πανταχοῦ παροῦσα ζύμη νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τὰ ἥθη καὶ τοὺς τρόπους τῶν λαῶν τῆς Δύσεως, καὶ ἐκεῖ ἀκόμη, ὅπου ἀπουσιάζει κάθε ἰδέα περὶ Εὐαγγελίου καὶ Ἐκκλησίας».

Δυστυχῶς εἶναι ἀληθινὴ αὐτὴ ἡ περιγραφὴ τῆς σχιζοφρένειας τῶν συγχρόνων κοινωνιῶν δυτικοῦ τύπου, ἡ περιγραφὴ τοῦ “Κράτους προνοίας” μὲ πολῖτες ἐγωκεντρικούς, ἀνήθικους, ἀστόργους καὶ ἀνελεήμονες. Μιὰ κοινωνία ἀπάνθρωπη, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ μὲ τὴ σκληρότητά της πολλοὺς εὐαίσθητους καὶ ἀδύναμους ἀνθρώπους στὸ κοινωνικὸ περιθώριο, γιὰ νὰ τοὺς περιθάλψῃ στὴ συνέχεια στὰ διάφορα ἰδρύματά της. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπαγγελματικὴ φιλανθρωπία, ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει μόνη της καὶ τὴν ἀπαραίτητη γιὰ τὴν λειτουργία της “πελατεία”.

Ἄλλὰ αὐτοῦ τοῦ εἴδους φιλανθρωπία δὲν ἔχει νὰ κάνῃ τίποτε μὲ τὴν Ἐκκλησία. Φιλανθρωπία χωρὶς τὸν Χριστὸ καὶ τὸ Εὐαγγέλιό Του εἶναι ἡρεμιστικὸ γιὰ τὴν ἐπιβαρυμένη συνείδηση τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου καὶ ὄχι καρπὸς καὶ ὑπερχύλισμα ἀγάπης.

Ἄν θέλουμε νὰ λεγόμαστε καὶ νὰ εἴμαστε Χριστιανοί, ἂν θέλουμε νὰ βιώσουμε τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, ἂν θέλουμε νὰ ζήσουμε τὴν ἀγάπη, τὴν ἐνότητα καὶ χαρὰ τῶν πρώτων Χριστιανῶν, τότε ὑπάρχει μεγάλη προοπτικὴ. Ἄλλὰ πρέπει νὰ ἐνδιαφερθοῦμε ὅλοι. Ἐμεῖς οἱ ἱερεῖς ἔχουμε τὴν εὐθύνη τοῦ συντονισμοῦ, καὶ ὅλοι ἀπὸ κοινοῦ καλούμαστε νὰ ξεκλειδώσουμε τὶς καρδιές μας. Τί περιμένουμε; Ἡ ἐνορία μας καὶ ἡ κάθε ἐνορία μπορεῖ νὰ γίνῃ ἕνας ἐπίγειος παράδεισος, μπορούμε νὰ γίνουμε μία ποιμνὴ μὲ ἕνα ποιμένα, τὸν Χριστό. Τότε οἱ προβατιόσχημοι λύκοι θὰ ἀποκαλύπτονται μὲ τὴν πρώτη ματιὰ καὶ οἱ κάθε τύπου “ἐπαγγελματίες” δὲν θὰ τολμοῦν νὰ μᾶς πλησιάζουν.

Ὁ Κύριος μᾶς περιμένει. Ἐμεῖς ἔχουμε διάθεση νὰ ἐργασθοῦμε;

π. Γεώργιος Χάας

ΟΙ ΛΙΘΟΙ ΚΡΑΖΟΥΝ, ΟΙ ...“ΠΙΣΤΟΙ” ΔΥΣΠΙΣΤΟΥΝ!

Τὸν περασμένο μήνα, ἡ Βρετανικὴ ἑφημερίδα Daily Telegraph, μᾶς πληροφόρησε πὸς ἡ ιστορικὴ ἀκρίβεια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἐπιβεβαιώθηκε ἀπὸ μιὰ πῆλινη ἐγγάρακτη πλάκα, ποὺ βρισκόταν στὰ ὑπόγεια τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου ἀπὸ τὸ 1920. Εὐτυχῶς, δηλαδὴ ποὺ μᾶς καθυσόχασαν, γιατί εἴχαμε μεγάλο πρόβλημα!!! Τέλος πάντων, ἡ εἶδηση εἶναι ὅτι, ὁ Καθηγητὴς Michael Jursa, ἕνας ἐπιστήμονας ἀπὸ τὴ Βιέννη, ποὺ ἔριχνε μιὰ ματιὰ στὶς 130.000(!) ἐγγάρακτες πλάκες τῆς συλλογῆς τοῦ Μουσείου, βρῆκε τυχαῖα καὶ μιὰ πλάκα 2.500 χιλιάδων ἐτῶν, ἡ ὁποία, οὔτε λίγο οὔτε πολὺ, ἦταν μιὰ ἀπόδειξη πληρωμῆς 3/4 τοῦ κιλοῦ χρυσοῦ, σ’ ἕνα ναὸ στὴ Βαβυλώνα. Ὅταν ἀποκωδικοποίησε γιὰ πρώτη φορὰ τὴ γραφὴ τῆς, ὁ ἐν λόγω ἐπιστήμονας, ἀνακάλυψε ὅτι ἡ πληρωμὴ ἔγινε ἀπὸ κάποιον Ναμπου-σαρουσσου-ουκὶν ἀρχιευνοῦχο, τοῦ βασιλιᾶ Ναβουχοδονόσορ.

Ἐπειδὴ τὸ ὄνομα τοῦ φάνηκε κάπως γνωστό, ὁ Καθηγητὴς κατέφυγε στὴν Παλαιὰ Διαθήκη καὶ ἐπαλήθευσε τὴν ὑπαρξὴ αὐτοῦ τοῦ ἀξιωματοῦχου, στὸ Βιβλίο τοῦ Ἱερεμῖα. Ὁ Νεμπο-σαρσέκιμ, ὅπως ἀναφέρεται στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ἕνας μεγάλος ἀξιωματοῦχος τοῦ Ναβουχοδονόσορ, ἦταν μαζί του ὅταν πολιορκῆσε τὴν Ἱερουσαλήμ τὸ 587 π.Χ. καὶ ἡ συγκεκριμένη πλάκα χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ δέκατο χρόνο τῆς βασιλείας του. Ἔτσι, ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἀνέβηκε στὴν ἐκτίμησι τῶν Βρετανῶν ιστορικῶν, ποὺ ἄρχισαν νὰ τὴν θεωροῦν λιγώτερο παραμῦθι καὶ περισσότερο πραγματικότητα!...

Ἐπίσης, ὅμως, τὸν περασμένο μῆνα ἦρθαν στὴ δημοσιότητα κάτι ἐπιστολὲς γραμμένες ἀπὸ τὸ χέρι τῆς γνωστῆς καὶ «ἀγιοποιημένης» ἀπὸ τὴν παπικὴ ἐκκλησία, μητέρας Τερέζας. Σ’ αὐτὲς τὶς ἐπιστολές, ἡ παπικὴ μοναχὴ γράφει γιὰ τοὺς λογισμοὺς ἀμφιβολίας τῆς καὶ γιὰ τὸ σκοτάδι καὶ τὴν ἀπουσία τοῦ Θεοῦ ποὺ βίωνε, δείχνοντας ἀνάγλυφα μιὰ ζωὴ οὐσιαστικὰ χωρὶς πίστι, χωρὶς καμμιά πνευματικὴ ἀνταμοιβή, χωρὶς χαρά.

Βέβαια, οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς ἐπιστολές αὐτὲς δὲν προορίζονταν νὰ δοῦν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας. Ἀπευθύνονταν σὲ πνευματικούς, ἦταν αὐστηρὰ ιδιωτικές, ἀφοῦ ἦταν ἕνα εἶδος ἐξομολογήσεως, καί, ἡ ἴδια, εἶχε ἐκφράσει γραπτῶς τὴν ἐπιθυμία νὰ καταστραφοῦν. Ὅμως, οἱ ἀρμόδιοι τῆς παπικῆς ἐκκλησίας ἔκριναν πὸς ἔπρεπε νὰ δημοσιεύσουν τὰ ἀπόρρητα λόγια ἐνὸς ἀνθρώπου, γιὰ νὰ ὠφεληθοῦν(;) οἱ πολλοί. Καὶ τὸ περιοδικὸ TIME ἀνέλαβε νὰ παρουσιάσει αὐτὲς τὶς ἐπιστολές σὰν κύριο ἄρθρο του, γιατί; Γιὰ νὰ «ὠφελήσει» κι αὐτὸ τοὺς ἀνθρώπους. Δηλαδὴ, γιὰ νὰ μᾶς πεῖ πὸς, τὸ

ΥΒΡΙΔΙΑ, ΥΒΡΙΣ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥ!

Στις 17 Μαΐου, η Βρετανική κυβέρνηση νομιμοποίησε τη δημιουργία υβριδικών έμβρύων κατόπιν υποτιθέμενης πίεσης από επιστημονικούς κύκλους.

Τι έννοούμε όμως με τον όρο υβριδικά; Η απάντηση, όφειλουμε να ομολογήσουμε, δεν είναι και τόσο κομψή και μάλλον ήχει ανατριχιαστική στα αυτιά μας. Τα έμβρυα αυτά θα προκύψουν από τη μίξη ανθρώπινου γενετικού υλικού με ζωικά έμβρυα. Για την ακρίβεια οί επιστήμονες σκοπεύουν να προσθέσουν ανθρώπινο DNA σε ζωικά έμβρυα, στα όποια προηγουμένως θα έχει αφαιρεθεί όλο το δικό τους γενετικό υλικό. Κατά αυτούς, τα υβριδικά έμβρυα θα είναι 99.9% ανθρώπινα και 0.01% ζωικά και θα συνεισφέρουν στην κατανόηση και θεραπεία σοβαρών ασθενειών, όπως το Alzheimer. Επιπλέον υποστηρίζουν ότι αυτή η μεθοδολογία, θα λύσει το πρόβλημα του χαμηλού αριθμού διαθέσιμων ανθρώπινων εμβρύων τα όποια χρησιμοποιούνται για την αποκομιδή βλαστοκυττάρων. Η συγκεκριμένη νομοθεσία στα “ψιλά της γράμματα” προχωράει ακόμα περισσότερο, και νομιμοποιεί την εισαγωγή ζωικού γενετικού υλικού σε άμιγως ανθρώπινα έμβρυα!

Η ιστορία των υβριδίων δεν είναι καινούργια. Κινέζοι επιστήμονες από την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου της Σανγκάης το 2003 κατάφεραν

σκοτάδι της άμφιβολίας και η έλλειψη της παρουσίας του Θεού, όχι μόνο δεν είναι εμπόδιο στην τελειοποίηση ενός ανθρώπου –πολύ περισσότερο αγιοποίησή του– αλλά αντίθετα, τον κάνουν πιο προσιτό, πιο «ανθρώπινο»! Καί, μάλιστα, έσπευσαν και κάποιες δικές μας εφημερίδες, να παρουσιάσουν το θέμα και να συμφωνήσουν με τις παραπάνω απόψεις και να επαυξήσουν.

Άρα, για να τελειοποιηθούμε όλοι μας, πρέπει να αμφιβάλλουμε. Έτσι γινόμαστε πιο «ευαίσθητοι» άνθρωποι, πιο «πνευματικοί». Τίποτα δεν είναι σίγουρο στον κόσμο μας. Δεν είμαστε καν σίγουροι αν στον ούρανό λάμπει ο ήλιος ή το φεγγάρι, δεν είμαστε σίγουροι αν είμαστε άντρες ή γυναίκες, δεν είμαστε σίγουροι για το τι είναι αλήθεια και τι είναι ψέμμα, δεν είμαστε σίγουροι για το τι είναι καλό και τι κακό, δεν είμαστε σίγουροι για το αν υπάρχει ο Θεός ή δεν υπάρχει, για το αν πιστεύουμε σε κάτι πραγματικό, ή σε άνοητα παραμύθια. Γιατί αν δεν αμφιβάλλουμε, θα πρέπει να αρχίσουμε... να αμφιβάλλουμε για την πνευματική ισορροπία μας!...

Νινέττα Βολουδάκη

για πρώτη φορά στην ιστορία να συνενώσουν ανθρώπινα κύτταρα με έμβρυα κουνελιού. Το 2004 στη Μιννεσότα δημιουργήθηκαν γουρούνια με ανθρώπινο αίμα και το 2005 στο Πανεπιστήμιο του Στάνφορντ της California, δημιουργήθηκαν ποντίκια των οποίων ο έγκέφαλος ήταν κατά 1% ανθρωπίνος.

Συνεχίζοντας, άξιζει να αναφέρουμε ότι, όπως δηλώνουν οι πολιτικοί οι οποίοι πέρασαν το νόμο, καθώς και οι επιστήμονες οι οποίοι “πίεσαν” την πολιτική ήγεσία προς την κατεύθυνση αυτή, τα τερατουργήματα αυτά θα διατηρούνται στη ζωή μέσα στο εργαστήριο για 14 ημέρες, μέχρι δηλαδή οι επιστήμονες να μπορέσουν να πάρουν τα παραγόμενα από τα έμβρυα βλαστοκύτταρα. Τα υβρίδια, ακολούθως θα καταστρέφονται. Η δήλωση δε περι καταστροφής, γίνεται με ιδιαίτερη έμφαση. Η έμφαση αυτή μας δίνει αφορμή να σχολιάσουμε όρισμένα πράγματα.

Το πρώτο είναι ότι, αφού κατά τα λεγόμενά τους τα έμβρυα αυτά είναι κατά 99.9% ανθρώπινα, τότε ή καταστροφή τους ισοδυναμεί με την καταστροφή ενός ανθρώπινου εμβρύου, άρα και με το θάνατο ή καλύτερα με το φόνο ενός ανθρώπου.

Το δεύτερο είναι ότι, αυτή καθ’ εαυτή ή έμφαση στην καταστροφή των υβριδίων αποτελεί μια έμμεση και σιωπηλή παραδοχή του ότι ή δημιουργία τους αποτελεί παράβαση των νόμων της φύσης καθώς και προσβολή στην ανθρώπινη εικόνα έφ’ όσον αυτή αναμειγνύεται με τα ζώα παραπέμποντάς μας σε παγανιστικά πλάσματα, όπως οι κένταυροι, και σε καιρούς που μέχρι τώρα θεωρούσαμε ότι έχουν περάσει ανεπιστρεπτή. Η προσβολή, έπαγωγικά, εκτείνεται και στον ίδιο το Θεό, αφού ο άνθρωπος είναι πλασμένος κατ’ εικόνα Αυτού. Οι επιστήμονες και οι πολιτικοί που τους στηρίζουν γνωρίζουν πολύ καλά ότι ή ολοκλήρωση της ανάπτυξης ενός τέτοιου πλάσματος αποτελεί ύβρη για την ανθρώπινη ήθικη και αξιοπρέπεια. Φοβούμενοι λοιπόν τη λαϊκή κατακραυγή σπεύδουν να καθησυχάσουν τον κόσμο διαβεβαιώνοντάς τον ότι ένα τέτοιο πλάσμα δεν θα δει ποτέ το φως της μέρας. Δυστυχώς, δεν μας εξασφαλίζει το ότι οι επιστήμονες, θα τηρήσουν το νόμο ή, στο όνομα της επιστημονικής προόδου, θα προχωρήσουν στη δημιουργία ενός εν μέρει ανθρώπινου πλάσματος, χωρίς ανθρώπινους γονείς και ίσως χωρίς ανθρώπινη ψυχή...

Αναρωτιώμαστε μέχρι πότε θα βλέπουμε τους επιστήμονες, τους πολιτικούς, τους φωστήρες, τους σοφούς, να διαλύουν τον κόσμο, λέγοντας ότι χτίζουν τον κόσμο, να εξευτελίζουν τον άνθρωπο λέγοντας ότι αγαπούν τον άνθρωπο, να φονεύουν λέγοντας ότι προστατεύουν την ζωή, να προ-χωρούν σε κτηνωδίες εις βάρος όλόκληρης της δημιουργίας λέγοντας ότι προάγουν τον πολιτισμό.

Έχουμε πέσει μέσα στο πηγάδι και βουλιάζουμε. Πόσο ακόμα, μέχρι το τέλος; Και όταν φτάσουμε στον πυθμένα του πηγαδιού τότε τί; Γιατί φτάσαμε μέχρις εδώ; Γιατί;

Κώστας Βουγάς

« Ένα εξάχρονο παιδί έχει περάσει τὸ ἕνα ἔτος τῆς ζωῆς του μπροστὰ στὴν τηλεόραση»!

Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ συμπεράσματα ποὺ ἔχει βγάλει ἕνας Βρετανὸς βιολόγος, ὁ δρ. Ἄρικ Σίγκμαν, ὁ ὁποῖος, ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, ἀσχολεῖται μὲ τὸ θέμα τῆς τηλεόρασης καὶ τὶς συνέπειές της στὴν ὑγεία τοῦ ἀνθρώπου. Σὲ μιὰ συνέντευξή του, ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ περιοδικὸ «Κ» τῆς ἑφημερίδας «Καθημερινὴ τῆς Κυριακῆς» (τεῦχος 229, 21/10/2007) χαρακτηρίζει τὸ θέμα αὐτὸ ὡς **«τὸ πιὸ ἀποσιωπημένο σκάνδαλο ὑγείας τῆς σύγχρονης ἐποχῆς»!**

Στὸ ἴδιο δημοσίευμα ἀναφέρονται τὰ εὐρήματα μιᾶς ἔρευνας γιὰ τὴν παιδικὴ τηλεθέαση ποὺ ἐκπονήθηκε ἀπὸ τὴν Σχολὴ Δημόσιας Ὑγείας τοῦ Πανεπιστημίου Τζὸν Χόπκινς, σὲ δεῖγμα περίπου 3.000 οἰκογενειῶν: Σύμφωνα μὲ αὐτήν, τὰ παιδιὰ κάτω τῶν πέντε ἐτῶν, ποὺ βλέπουν τηλεόραση πάνω ἀπὸ δύο ὥρες τὴν ἡμέρα, διατρέχουν σοβαρότερο κίνδυνο νὰ ἐμφανίσουν προβλήματα συμπεριφορᾶς, ἀδυναμίες ἐπικοινωνίας καὶ διαταραχὲς ὕπνου. Ἡ ἴδια ἔρευνα ἔδειξε ὅτι ἕνας στοὺς πέντε γονεῖς ποὺ ρωτήθηκαν, ἀπάντησε πὼς τὰ παιδιὰ τους βλέπουν δύο ὥρες τὴν ἡμέρα τηλεόραση, ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν 2,5 ἐτῶν, ἐνῶ τὸ περισσότερο ἀπὸ τὸ 40% παραδέχθηκε πὼς ὑπάρχει τηλεόραση στὸ δωμάτιο τῶν παιδιῶν.

Φαίνεται, λοιπόν, ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ ἀπασχολεῖ τὴν κοινωνία σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο, καθὼς διαπιστώνεται πλῆθος σχετικῶν ἐπιστημονικῶν δημοσιευμάτων καὶ ἔρευνῶν.

Ὁ δρ. Ἄρικ Σίγκμαν ἐπισημαίνει δεκαπέντε κινδύνους γιὰ τὴν ὑγεία τῶν παιδιῶν, ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴ τηλεθέαση, μεταξὺ αὐτῶν τὴν παχυσαρκία, τὴν πρόωρη ἑφηβεία (κυρίως στὰ κορίτσια), τὴν ἐξασθένηση τοῦ ἀνοσοποιητικοῦ συστήματος, ἀδυναμία συγκέντρωσης προσοχῆς, μαθησιακὲς δυσκολίες, διαταραχὲς τοῦ ὕπνου καὶ αὐτισμὸ.

Ἄλλο ἕνα δημοσίευμα, τῆς ἑφημερίδας Korean Herald, ἀναφέρει ὅτι τὸ 52% τῶν νηπίων, στὴν Κορέα, ἡλικίας ἀπὸ 3 ἕως 5 χρόνων χρησιμοποιοῦν τὸ internet κατὰ μέσο ὄρο τέσσερις ὥρες τὴν ἑβδομάδα! Πὼς μπορεῖ ἄραγε νὰ μεταχειρίζεται τὸ internet ἕνα τρίχρονο παιδάκι;

Δηλαδή, πρὶν ἀκόμα μάθουν τὰ νήπια νὰ διαβάσουν καὶ νὰ γράφουν ἔχουν μπεῖ γιὰ τὰ καλὰ σὲ ἕναν ἀπέραντο κόσμο, γίνονται ἀποδέκτες ἀμέτρητων ἐρεθισμάτων καὶ θέτουν σὲ κίνδυνο τὴν σωματικὴ καὶ τὴν ψυχικὴ τους ὑγεία.

Σὲ μιὰ τόσο μικρὴ ἡλικία, ὅπου τὸ μυαλὸ ὄχι μόνον δὲν ἔχει ὠριμάσει ἀλλὰ οὐσιαστικὰ εἶναι ἀκόμα «ἄγραφο» ἀπὸ γνώση, πόσο πολὺ θὰ μπερδεύεται μὲ ὅλο αὐτὸ τὸν καταγιγισμὸ τῆς πληροφορίας καὶ τῶν ἐρεθισμάτων! Ὅπως ἔλεγε ὁ δρ. Σίγκμαν, στὴν συνέντευξη ποὺ προανέφερα, ὅλος αὐτὸς ὁ πληθωρισμὸς τῶν ἐρεθισμάτων συντελεῖ στὴν δυσκολία συγκέντρωσης τῶν παιδιῶν καὶ σὶς

μαθησιακές δυσκολίες κατ' επέκταση. Προτείνει μάλιστα, πολύ εύστοχα, να τους δώσουμε το δικαίωμα στην πλήξη! "Ας πλήξουν και λίγο τα παιδιά και ας φάξουν και λίγο μόνα τους να βρουν τρόπους να βγουν από την πλήξη αυτή! Τόσες γενεές παιδιών χωρίς internet και τηλεόραση πώς περνούσαν τον ελεύθερο χρόνο τους; Ήφ εύρισκαν τρόπους να διασκεδάζουν κατασκευάζοντας παιχνίδια, σκαρφιζόταν κόλπα και όμαδικές δραστηριότητες για να περνούν ευχάριστα την ώρα τους. Και το σπουδαιότερο: είχαν την χαρά της δημιουργίας! Ακόνιζαν το μυαλό τους, προσπαθοῦσαν να καταλάβουν το κάθε τι γύρω τους, αισθανόταν ζωντανοί!

Σήμερα, πατώντας ένα κουμπι έρχονται όλα λυμένα στην οθόνη. Άφθονα παιχνίδια, καθώς τα τόσα υλικά τα έχουν πια βαρεθεί, γνώσεις που δεν αντιστοιχοῦν στην ηλικία και στην ώριμότητά τους, φίλοι από όλα τα μέρη του κόσμου όπου τους συναντοῦν στην φαντασία τους (και το παιδάκι της διπλανής πόρτας παραμένει παντελῶς άγνωστο!) και το πιο τραγικό, νομίζω, είναι η εκμάθηση των παιδιών στην απάτη και στην «πειρατεία». Τα περισσότερα παιδιά αυτό που μαθαίνουν πρώτα από όλα στο internet είναι το πῶς να «κατεβάζουν» τραγούδια ή παιχνίδια χωρίς κόστος.

Πρίν, λοιπόν, ακόμα φθάσουν τα παιδιά στο στάδιο της επιλογής της γνώσης του καλού και του κακού εμείς οί προσδευτικοί, μοντέρνοι γονεῖς, με τις πολλές νέες παιδαγωγικές μεθόδους, τους παρέχουμε την γνώση του κακού, γιατί τάχα τα παιδιά ζοῦν στον σύγχρονο κόσμο και δεν μπορούμε εμείς να τα κρατήσουμε μέσα σε μιὰ «γυάλα» άγνοιας.

Αυτό που μένει τελικά να κάνουμε είναι να γεννιοῦνται κατ' ευθείαν ενήλικες, αφού είναι τόσο άχρηστο το στάδιο της ώριμανσης των ανθρώπων! Ο πολιτισμός του 21αῖ. συνειδητοποίησε ότι η παιδική ηλικία δεν είναι πια απαραίτητο στάδιο για τον άνθρωπο!

Μαρίνα Διαμαντή

ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

κούει κανείς πολλές φορές διαμαρτυρίες από αρκετούς ανθρώπους ότι δεν υπάρχει ευγένεια, έξυπνότητα πουθενά, καλή συμπεριφορά, ότι έχουν πολλαπλασιασθεῖ οί άσχημες διαστάσεις στη ζωή μας, ότι η κατάσταση βρίσκεται στο άπροχώρητο και ότι δεν μπορεί κανείς να βρει άκρη στη σημερινή κοινωνία.

Διερωτῶμαι ὅμως αν ὅλοι αυτοί οί άνθρωποι σκέφτονται κατά πόσο αυτοί οί ἴδιοι είναι φορεῖς ὅλης αυτής της άρνητικής ατμόσφαιρας ή το κατά πόσο οί ἴδιοι συμβάλλουν στην διαιώνιση και άνακύκλωση αυτής της κατάστασης. Έπειδὴ ὅλοι έχουμε συνηθίσει να ρίχνουμε το «άνάθεμα» στις άρνητικές πυχές της κοινωνικής ζωῆς, άφήνοντας απ' έξω, έντεχνα και πάντοτε, τον εαυτό μας.

Μία καθηγήτρια φιλόλογος γράφει σε μιὰ ἴσοσελίδα του διαδικτύου: « Ή

ἐπίδειξη δύναμης, ἡ ἀγένεια καὶ ἡ ἐπιβολὴ ἐξουσίας εἶναι πράγματα πού με θυμώνουν. Ἡ εὐγένεια εἶναι ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ πού με ἐλκύουν, με γοιτεύουν, με τσακίζουν. Ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς, ἡ εὐγένεια στοὺς τρόπους, ἡ εὐγένεια σὸ χαρακτῆρα. Ἡ εὐγένεια εἶναι γιὰ μένα ἐκδήλωση πολιτισμοῦ καὶ στοιχεῖο ἀνώτερου ἀνθρώπου. Μ' ἀρέσει ἀκόμα κι ἡ εὐγένεια τῶν παλιῶν καιρῶν πού κάνει τοὺς ἄνδρες νὰ σοῦ κρατοῦν τὴν πόρτα νὰ περάσεις πρώτη, πού σηκώνονται νὰ σὲ βοηθήσουν νὰ φορέσεις τὸ παλτό σου...

Μ' ἀρέσει ἡ εὐγένεια αὐτῶν πού μιλοῦν σὸν πληθυντικὸ σὸν ταξιτζή, σὸν πωλητή, σὸν ἄγνωστο, ἡ εὐγένεια αὐτῶν πού μιλοῦν χαμηλόφωνα σὸ κινητὸ τους μέσα σὸ τρένο, αὐτῶν πού θυμοῦνται νὰ ποῦν «εὐχαριστῶ πολὺ» ὅταν τοὺς προσφέρεις θέση σὸ λεωφορεῖο, αὐτῶν πού λένε «συγγνώμη» ὅταν σὲ σπρώχνουν σὸ δρόμο...». Καὶ συνεχίζει: «Ἀντίθετα ἡ ἀγένεια με ἐξαγριώνει. Αὐτὰ τὰ πρόσωπα πού εἰσβάλλουν σὸ χῶρο σου καὶ δίχως σεβασμό, ἀγνοώντας τὴν παρουσία σου ὑψώνουν τὴ φωνὴ ἀσεβώντας σὸ διάβασμα σου, σὴ δουλειά σου, σὸ χῶρο σου γιὰτί ἔτσι δυναμώνουν τὴν δική τους παρουσία παραβιάζοντας τὴ δική σου... Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι πού ἀντιμιλοῦν, πού διακόπουν, πού φωνάζουν, πού σοῦ μιλοῦν σὸν ἐνικὸ χωρὶς νὰ σὲ ξέρουν, αὐτοὶ πού μπαίνουν σὸ χῶρο σου καὶ σὴ ζωὴ σου καὶ σὲ προκαλοῦν...».

Ἡ εὐγένεια σὲ ὅλους μας ἀρέσει, ἡ καλὴ συμπεριφορὰ πρὸς τὸ πρόσωπό μας σὲ ὅλους εἶναι ἐπιθυμητὴ ἀλλὰ δὲν δημιουργοῦμε τίς συνθῆκες γιὰ νὰ μᾶς φέρονται οἱ ἄλλοι εὐγενικὰ ἀπὸ τὴ στιγμὴ πού ἡ δική μας συμπεριφορὰ εἶναι ἀνάρμοστη. Ἐνα παράδειγμα: Ἡ Ἀθήνα ἔχει γεμίσει με μοτοσυκλέτες καὶ μηχανάκια πού κυκλοφοροῦν κατὰ δεκάδες στοὺς δρόμους. Ἀκοῦς πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς νὰ λένε: – Δὲν μᾶς σέβονται οἱ ἄλλοι ὁδηγοί, δὲν μᾶς προσέχουν τὰ αὐτοκίνητα, δὲν μᾶς ὑπολογίζουν. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀνεβαίνουν ἀνεξέλεγκτα στὰ πεζοδρόμια με κίνδυνο πολλὰς φορὲς νὰ τραυματίσουν τοὺς πεζοὺς, χωρὶς νὰ τοὺς ἐνδιαφέρει... Πῶς ἀπαιτεῖς ἀπὸ κάποιον νὰ σὲ σέβεται ὅταν ἐσὺ δὲν ὑπολογίζεις κανένα; Πῶς περιμένεις νὰ σοῦ μιλήσει ὁ ἄλλος εὐγενικὰ ὅταν ἐσὺ εἶσαι ἀγενής; Ὅταν ἐσὺ εἶσαι εὐγενικὸς καὶ συναντᾷς μιὰ ἀγενὴ συμπεριφορὰ, τότε με τὴν ἀνοχή σου, δείχνεις ὅτι εἶσαι ἀνώτερος ἄνθρωπος σὴ συγκεκριμένη περίπωση. Ὅταν εἶσαι σωστὸς καὶ οἱ ἄλλοι ἀπέναντί σου θὰ εἶναι σωστοί. Ὅμως πῶς ἀπαιτεῖς κάτι τὸ ὁποῖο ἐσὺ ποτὲ δὲν ἐφαρμόζεις γιὰ τὸν ἀπλούστατο λόγο ὅτι ποτὲ δὲν τὸ εἶχες; Γιατί ἡ καλὴ συμπεριφορὰ εἶναι βαθὺ πρᾶγμα καὶ προϋποθέτει ὄχι μόνο καλὴ ἀνατροφή ἀλλὰ καὶ καλλιέργεια.

Πιστεύω ὅτι σὴν Ἑλλάδα κανεὶς ἀρμόδιος δὲν ἔχει δώσει σημασία καὶ δὲν ἔχει κάνει σαφῆ τὴ σημασία τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς καὶ τῶν σωστῶν τρόπων σὴν καθημερινή μας ζωὴ. Σ' αὐτὸν τὸν τομέα δὲν ἔχουμε καμμία σχέση με τοὺς Εὐρωπαίους καὶ δὲν παραδειγματιζόμαστε ἀπὸ κανένα. Καὶ πιστεύω ὅτι ἓνα μεγάλο μέρος τῆς εὐθύνης, ἂν ὄχι ὀλόκληρο, ἔχουν οἱ κυβερνήσεις μας πού ἔχουν καλλιέργησει αὐτὴ τὴν «κουλτούρα» σὸ λαό μας, προβάλλοντας ἀπολίτιστους καὶ ἀκαλλιέργητους ἐκπροσώπους τους, πού δὲν ἐμπνέουν καμμία ἀπολύτως ἐμπιστοσύνη στοὺς πολῖτες ὡς ὀφειλαν...

Δημήτρης Νεαπολίτης

Ο ΑΜΑΖΟΝΙΟΣ ΚΑΙΓΕΤΑΙ!...

Μετά τη δική μας καλοκαιρινή τραγωδία, ο ταλαίπωρος πλανήτης μας υποφέρει ένα ακόμη τεράστιο οικολογικό πλήγμα. Το μοναδικό δάσος-πνεύ-μονας ολόκληρου του πλανήτη, το δάσος του Άμαζονίου, καίγεται ανεξέ-λεγκτα, στην περιοχή των συνόρων της Βραζιλίας με την ανατολική Βολιβία. Οι καπνοί έχουν σκεπάσει τον ουρανό και των δύο χωρών και είναι όρατοί και από τους δορυφόρους στο διάστημα, ενώ οι αεροπορικές συγκοινωνίες έχουν διακοπεί.

Ο λόγος της καταστροφής αυτής είναι η μεγάλη αύξηση του αριθμού των κτηνοτρόφων τα τελευταία χρόνια, οι οποίοι αναζητούν όλοένα και περισσότερες εκτάσεις, για να τις χρησιμοποιήσουν σαν βοσκοτόπια. Έτσι, ή υπό εύκολη και γρήγορη λύση για να αποκτηθούν αυτές οι εκτάσεις, είναι να βάζουν φωτιά στο δάσος, αυτήν ειδικά την εποχή, γιατί περιμένουν τις εποχιακές βροχές που θα τις σβήσουν! Αυτό το φθινόπωρο όμως, οι βροχές καθυστέρησαν, κι η φωτιά δεν ελέγχεται και κανείς δεν μπορεί να προβλέψει το τέλος!

Αυτή η είδηση, μου έφερε στο νου μια διαστημική φωτογραφία που είχε κυκλοφορήσει στο διαδίκτυο πριν από δύο-τρία χρόνια, με τον τίτλο «ή γη αίμορραγε!». Έδειχνε τις έκβολές του ποταμού Άμαζόνιου, οι οποίες, για πολλά χιλιόμετρα, είχαν πάρει ένα χρώμα κόκκινο σαν αίμα, λόγω των τεραστίων ποσοτήτων λάσπης που παρέσυρε ή βροχή από τα καμμένα και αποψιλωμένα δάση!

« Έως πότε πενήθει η γη και πώς ο χόρτος του άγρου ξηρανόησεται από κακίας των κατοικούντων εν αυτή;» Έως πότε;

N. B.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ

Τήν Κυριακή 14 Οκτωβρίου τ.ε. ανεπαύθη εν Κυρίω ο ένορίτης μας Στρατηγός Μιχαήλ Οικονομάκος. Ο στρατηγός ανήκε σε εύσεβη οικογένεια με ιστορικές ρίζες στην ένορία μας. Διακρίθηκε για την μόρφωσή του, άφου φοίτησε και μετεκπαιδεύθηκε σε 10 Στρατιωτικές Σχολές! Έλαβε μέρος σε πολεμικές επιχειρήσεις από το 1940 έως το 1954. Υπηρέτησε ως Διοικητής έξι Μονάδων Τεθωρακισμένων και τιμήθηκε με 14 μετάλλια και 18 Ήθικες Άμοιβές.

Άγάπησε ιδιαίτερωσ την πατρίδα και τους στρατιώτες του και υπήρξε Διοικητής τους και προστάτης τους μέχρι τα βάθη της Άφρικής και της Κορέας, όπου πολέμησε. Συνέγραψε 10 βιβλία πολεμικά και ιστορικά. Πιστός χριστιανός, δεν έλειψε καμιά Κυριακή από την Έκκλησία πλην της Κυριακής που έκοιμήθη. Τήν τελευταία Κυριακή του έκκλησιασμού του έκοινώνησε. Έκφράζουμε στην σύζυγό του Μαρία και στον υίο του Βασίλειο τις εύχές μας για την ανάπαυσή του και την προς αυτούς παρηγορία του Κυρίου μας.

ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐνορία μας πανηγυρίζει στις **9, 14** καὶ **25** Νοεμβρίου γιὰ τὶς ἑορτὲς τῶν παρεκκλησιῶν μας ἁγ. **Νεκταρίου**, ἁγ. **Κωνσταντίνου** τοῦ Ὑδραίου καὶ ἁγ. **Αἰκατερίνης**. Ὁ Ἑσπερινὸς τοῦ ἁγ. Νεκταρίου θὰ ἀρχίσῃ στὶς **6** μ.μ. ἐνῶ στὶς ἄλλες δύο ἑορτὲς στὶς **5** μ.μ. Μετὰ τὸν Ἑσπερινὸ τοῦ ἁγ. Νεκταρίου, στὶς **9** τὸ βράδυ θὰ τελεσθῇ **ἀγρυπνία** ἕως τὶς **1¹⁵** τὸ πρωῒ. **Ἀγρυπνία** θὰ τελεσθῇ καὶ τὸ βράδυ τῆς **16ης** Νοεμβρίου, **9** μ.μ. γιὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

Η ΕΝΟΡΙΑ ΩΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

μιλίες μὲ σκοπὸ νὰ βοηθηθοῦμε σὴν πνευματικὴ μας ζωὴ γίνονται σὴν ἐνορία μας:

* Κάθε **ΚΥΡΙΑΚΗ** πρωῒ, μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία, ἀπὸ τὶς **11³⁰** ἕως τὶς **1³⁰** τὸ μεσημέρι, σὴν Πνευματικὴ μας Ἑστία (ὁδὸς Μαυρομικάλῃ 96), μὲ γενικὸ θέμα «**Ἡ δομὴ καὶ λειτουργία τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Ἡ ὑγεία καὶ ἡ Παθολογία τῆς**».

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θέματος γίνεται διάλογος μὲ τοὺς ἀκροατές.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὁμιλίας παρατίθεται δωρεὰν ἓνα μικρὸ πρόγευμα

πρὸς ἀναψυχὴν τῶν προσερχομένων εὐθὺς μετὰ τὴ Θ. Λειτουργία.

* Κάθε **ΤΡΙΤΗ 6 - 7** μ.μ. **ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ**, μὲ θέματα ἀπὸ τοὺς «**Ὅρους καὶ ἐπιτομὴν**» τοῦ Μ. Βασιλείου.

ΣΧΟΛΗ ΣΥΖΥΓΩΝ & ΓΟΝΕΩΝ 7 - 8 μ.μ. (Πρόγραμμα τῶν θεμάτων σὸ τεῦχος 64 τοῦ περιοδικοῦ μας).

Ἐπεύθυνος Συνάξεων: π. Βασίλειος Βολουδάκης.

* Κάθε **ΤΕΤΑΡΤΗ** ἀπόγευμα, σὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου μετὰ τὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὴν Παράκληση οἱ ὁμιλίες ἔχουν γενικὸ θέμα: «**Ἡ Ἁγία Γραφὴ Ὁδὸς καὶ Ζωή**».

Ἐπεύθυνος-Συντονιστής: π. Φίλιππος Μίαρης.

